

anvendte principper for udgiftsfordelingen, som ministeren i medfør af § 28 ville kunne pålægge kommunalbestyrelserne at lægge til grund ved udarbejdelsen og administrationen af fremtidige betalingsvedtægter.

Blandt disse principper fremhævede bemærkningerne og cirkulæret især vandforbruget, spildevandets forureningsgrad og omkostningsprincippet, men kommunalbestyrelserne kan som anført beslutte at lægge andre principper til grund for udgiftsfordelingen.

Cirkulæreskrivelsen indeholder desuden en henstilling til kommunalbestyrelserne om, at betalingsordninger for fælles spildevandsanlæg så vidt muligt bliver udformet i overensstemmelse med hovedprincipperne i Landbrugsministeriets cirkulære af 6. april 1971 om kommunale betalingsvedtægter for spildevandsanlæg efter vandløbslovens § 74 b med tilhørende standardvedtægt.

Denne standardvedtægt, der som udgangspunkt alene omfatter fælles anlæg som afskærende ledninger og rensningsanlæg, bygger i hovedtræk på det princip, at omkostningerne dækkes af tilslutningsbidrag (engangsbidrag), vejbidrag, kommunale bidrag og eventuelt en vandafledningsafgift, herunder særbidrag for særligt forurenede spildevand.

På trods af cirkulæreskrivelsen er der i dag næppe to kommuner i landet, der administrerer efter ens betalingsvedtægter. De kommunale betalingsvedtægter har vidt forskelligt indhold. Der er betydelige variationer i de principper, der anvendes i de enkelte kommuner, og standardvedtægtens konstruktion har ikke haft gennemslagskraft i praksis. Der ønskes derfor genindført en mulighed for ministeren til at fastsætte bindende regler om fordeling af udgifterne, såfremt lovforslaget med vejledende standardvedtægt ikke får gennemslagskraft i praksis.

Miljøministeriet agter foreløbig som vejledning at udsende en standardvedtægt, der udmønter de principper, kommunerne skal følge ved udarbejdelse af betalingsvedtægter efter loven. Et udkast til en sådan standardvedtægt er optaget som bilag til bemærkningerne. Standardvedtægten indeholder ensartede og vejledende regler, der er lette at administrere i forbindelse med bidragsopkrævningen.

Bestemmelserne i stk. 2 svarer til den tidligere gældende regel i miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. om hjemmel for ministeren til at foreskrive, at Amdsrådet træffer afgørelse i tilfælde af uegnethed mellem de deltagende kommuner om udførelsen af og fordeling af udgifterne til fælles kommunale spildevandsanlæg.

Til § 10

Bestemmelsen afløser den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. vandløbsloven og foreskriver, at der er pante- og fortrinsret for bidrag til offentlige spildevandsanlæg samt udpantringsret. For private anlæg gælder tinglysningslovens § 4.

Til § 11

Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 1988, således at den finder anvendelse på betalingsvedtægter, der udarbejdes efter denne dato. Kommunens pligt til at yde tilskud ophæves fra samme dato, således at anlæg og drift af kommunale spildevandsanlæg herefter fuldt ud skal finansieres af brugerne uanset bestemmelser i gældende vedtægter om tilskud. Kommunalbestyrelsen vil således ej heller have ret til at yde tilskud.

For at intentionerne om ensartethed kan opfyldes i fuldt omfang foreslås, at alle kommuner senest 1. januar 1993 skal have udarbejdet en ny betalingsvedtægt i overensstemmelse med loven, jf. standardvedtægten.

Når en ny fælles betalingsvedtægt er udarbejdet, bortfalder i princippet alle tidligere udarbejdede betalingsvedtægter efter miljøbeskyttelseslovens § 27 eller tidligere afsagte landvæsenrets kendelser vedrørende betalingsspørgsmål. Samtlige spildevandsudledere i kommunen skal herefter betale bidrag til udgifterne ved spildevandsanlæg efter det nye fælles takstsystem.

Heri gælder dog en modifikation med hensyn til pålignede anlægsbidrag. Disse bidrag vil ofte være pålagt de enkelte ejendomme på lige fod med andre byrder, der hviler på fast ejendom. Det beror på tilfældigheder, om grundejere har betalt disse udgifter kontant, eller om de hviler som gældsposter på ejendommen og afdrages.

Hvis disse bidrag skulle bortfalde ved ikrafttrædelsen af en ny betalingsvedtægt, ville der derfor kunne ske en urimelig forskelsbehandling af berørte grundejere.

Hovedreglen med hensyn til betaling af tidligere pålignede anlægsbidrag foreslås derfor at være den, at sådanne bidrag afvikles, til endelig betaling har fundet sted i overensstemmelse med tidligere bestemmelser.

På den anden side kan også en sådan regel betvirke forskelsbehandling afhængig af balancen i størrelsen af tilslutningsbidrag og årligt anlægsbidrag i den enkelte kommunes nye betalingsvedtægt. Det foreslås derfor, at der gives kommunal-